

Månkören borrar i de stora frågorna – vad styr våra liv och våra öden?

RECENSION

Vad styr våra liv och våra öden? I forntiden var det de tre nornorna Urd, Verdandi och Skuld som styrde människans liv. Nu tar Månkören nornorna och den fornnordiska mytologin till hjälp för att borra mer i de stora frågorna.

Föreställningen "Livstrådar, en härva av sånger" är en skön blandning av musik och texter som vrider och vänder på tankarna. Söndagskvällens premiär är utsåld med fullsatt sal. Det är ödesgudinnorna som kommer först. De bär på sina sländor där de spinner människans livstrådar, det är urtidens känsla som förmedlas i texten om allt som varit och som kommer, och kören som vandrar in på scenen konstaterar att det är nornorna som styr. De gör som de vill.

I "Livslinevalsen" fortsätter eftertänksamheten och Thomas Hertzman är solist med egna texten till sin, och Leonard Cohens, musik om hur livet blivit. Mitt i pusslandet med vardagen kan frågor om livstråden och allt man inte begriper dyka upp.

Musiken är inlånad eller skriven av Thomas Hertzman, som tillsammans med Johan Bernander också står för texterna. Det låter kanske tungt med allt filosofierande men något av Månkörens signum är nog en slags lättsamhet, djupet och allvaret finns under ytan, men hur det formuleras, det är konsten. Det är kärleksfullt, med musikalisk glädje och fantasi och kryddat med tankar att fundera vidare på.

En del lösa trådar kanske, som det är i livet, men nornorna Maria Lindqvist, Louise Hasslestad och Lina Stjernquist återkommer med temat och påminner om sin makt. Gungande rytmiskt sjunger de förtrollande vackert om att allting kan hända, Hertzmans text till Beatleslåten "Tomorrow never knows".

Lek med språket och fantasin, ordmusiken och klangen skapar helheten tillsammans med musiken. I "Livstrådar" är det klassiskt, pop och jazz, och slutnumret i första akten sitter perfekt. Ravels suggestiva, stegrande "Bolero" fastnar, och berör med texten om hur vi hör samman på jorden, den enda vi har.

Månkören kan texterna utantill, vilket är imponerande i sig, och är fria att agera och röra sig över scenen och det är plats för dans, som i medryckande "Baila Leila".

I livstrådshärvan finns samtiden med. Gamla kända låtar blir överraskande aktuella i "Make love not war". Toner från musikalen "Hair", reggaetakter och bandet The Doors blandas i en skön mix man känner igen. Effektfull är också Pugh Rogefeldts fina "Här kommer natten" som framförs i nedsläckt sal med bara små ljuslagor.

Efter nära två timmar med paus slutar "Livstrådar" med final där det är nornorna som får sista ordet. Nu är det dags för människorna själva ta itu med sina liv och sin framtid.

Det blir stående ovationer från en entusiastisk publik och extranummer till komp av tuba och ukelele.

Lena Svensson

Det var fullsatt på premiären i söndags, när Månkören framförde "Livstrådar – en härva av sånger". FOTO: SUVAD MRKONJIC

Maria Lindqvist, Louise Hasslestad och Lina Stjernquist som nornorna.

Vi spanade in
Månkören: Livstrådar
– en härva av sånger

Konstnärlig körledare och musiker: Thomas Hertzman.

Musiker: Eva Junefjäll, piano, gitarr, Ove Lindqvist cello, tuba, Torben Grut, bas, gitarr, Erik Loxbo, flöjt.

Regi och scenografi: Johan Bernander

När: Söndagen den 21 januari.

Var: Calmar Stadshotell, Kalmar.

Övrigt: Föreställningen ges även 27 och 28 januari.